

ся съ мене, майко, чедо ти съмь. . . По-слушай да ти кажь. . . Когато узнаешь. . .“

— Махни ся отъ тука! Ты не ви си чедо! Не ся допирай до мене! Азъ нѣмамъ вече чедо! . . .

Но незапно, като видѣ ноговѣтъ безболѣзненность, че бѣ дигнѣлъ гордо чедо, видѣ ся като да промѣни миѣние, и ся омыта да ся усмихне ужь челоуѣколюбиво; но не можѣ, защото устата ѣ ся искривихъ. Най послѣ пристѣпи, наклони главѣ къмъ него, прострѣ къмъ него рѣцѣ, но тутакъ си гы тегли пакъ назадъ къмъ сърцето си, и като испѣшка, прострѣ ся възнѣжъ.

Волскый и Иванъ ся притекохъ та ѣ прѣнесохъ на леглото ѣ. При истропваніето на паданіето ѣ, притече ся и горничната ѣ (служыня). А Иванъ, изведе Волскаго вѣнъ отъ стаѣтъ, — Остави ны, казва му, ный да ѣ пригодимъ, както можемъ, а ты тичай скоро за докторъ.

III.

Слѣдъ малко Волскый ся завърнѣ и доведе докторъ, който ся мѣчаше да уталожи стреснованіето му, и думаше му: — „Не бой ся. Смайваніето, стре-